

РЕШЕНИЕ

№ 219

Гр. В. Търново, 22.03.2007г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Великотърновският районен съд, първи състав, в публично заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди и седма година в състав:

Председател Явор Данаилов

при секретаря Росица Колева, като разгледа докладваното от съдията Данаилов гр.д.№ 1481 по описа за 2005г., за да се произнесе взе предвид следното:

Ишната Мила Георгиева Георгиева, чрез пълномощника си адвокат Веселка Коева от ВТАК твърди в исковата си молба, че с ответника по делото сключили граждански брак на 09.07.2001г. във Форт Вейн, щат Индиана – САЩ, за което бил издаден акт №3291/11.08.2005г. на Столична община, район "Красно село". От брака си имали едно дете Кристофър-Александър Христов Петров, роден на [REDACTED] 93г. във Форт Вейн, щат Индиана, САЩ с ЕГН [REDACTED], като ответникът имал дете от първия си брак – Диана Христова Петрова, на 15 години. Ишната твърди, че с ответника имали освен българско и американско гражданство, като от 1998г. заживели в САЩ, щат Тексас, а през 1999г. се преместили в гр. Форт Вейн, където първо ответникът, а впоследствие и ишната започнали работа. От 2001г. ишната напуснала работа, за да продължи образованието си, на 09.07.2001г. сключили брак, а през 2002г. закупили собствено жилище в гр. Форт Вейн, ул. "Марчфийлд Плейс" 3716, на името на съпруга. Посочва, че имали недоразумения с ответника още преди сключване на брака – ответникът не желал да узакони връзката им. Впоследствие се появили конфликти и неразбирателство във връзка с финансови и имуществени въпроси – ответникът държал да има разделност на приходите и разходите на всеки от съпрузите, всичко придобито през време на брака записвал на свое име, въпреки, че известно време ишната нямала приходи, ответникът отказвал да ѝ предоставя собствена издръжка. Ишната твърди, че ответникът се отнасял към нея без нужното уважение, не искал да се съобразява с мнението ѝ по никакъв въпрос и дори когато здравословното ѝ състояние се влошило и се наложила операция, ответникът отказал да даде пари за лечението ѝ, а пътуването ѝ до България за операцията било изтъкнато от него като излишен разход. Раждането на детето не подобрило отношенията между съпрузите – ответникът продължавал да не дава необходимите средства за издръжка на семейството, вкл. и издръжка за детето, отнасял се грубо със съпругата си, не се съобразявал с мнението ѝ, упреждал я неоснователно и предизвиквал безпричинни конфликти. През 2004г. дъщерята на ответника от първия му брак се преместила в семейното им жилище, двамата с нея непрекъснато се обиждали и карали, като напрегнатата обстановка се отразявала и на детето им от брака. През м.май 2004г. страните дошли в България и оставили детето при родителите на ишната, за да може последната да се дипломира. През целия престой в България ответникът не дошъл нито веднъж във В.Търново да види детето и съпругата си. През м.август 2004г. ишната се прибрала в семейното жилище и се дипломирала, а ответникът се заканвал да я изхвърли от жилището. През м.май 2005г.

ищцата се върнала в България да вземе детето, но ответникът отказал да ѝ даде пари и тя отложила връщането си в САЩ. Това дало повод на ответника да ѝ отправи заплашителни писма по електронната поща. Изложените обстоятелства ищцата счита за белези на дълбокото и непоправимо разстройство на брака, визирано в Закона. Моли съда да постанови решение, с което да прекрати брака ѝ с ответника, поради настъпилото дълбоко и непоправимо разстройство, по вина на ответника. Моли след прекратяване на брака, упражняването на родителските права върху детето да се предостави на нея, като за ответника да се предостави режим за лични отношения с детето; ответника да бъде осъден да заплаща месечна издръжка в размер на 200 лв., считано от предявяването на иска до настъпване на законни причини за нейното прекратяване или изменяване ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска от датата на забавата до окончателното ѝ изплащане. На основание чл. 270, ал. 1 от ГПК претендира и направените разноси по делото.

Ответникът – Христо Любомиров Петров, чрез назначения му на основание чл. 50, ал. 2 от ГПК представител, оспорва вината за настъпилото непоправимо разстройство на брака да се дължи на съпруга, оспорва размера на търсената издръжка за детето.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, съгласно чл. 188 от ГПК, приема за установено следното:

Видно от представено и прието като доказателство Удостоверение за сключен граждански брак, издадено въз основа на акт за граждански брак № 3291/11.08.2005г. на Столична община, район "Красно село" страните по делото са законни съпрузи, сключили граждански брак на 09.07.2001г. в гр. Форт Вейн, щат Индиана, САЩ. От брака си страните имат родено едно малолетно дете – Кристофър-Александър Христов Петров, роден на [REDACTED] 03г. във Форт Вейн, щат Индиана, САЩ с ЕГН [REDACTED], което се установява от Удостоверение за раждане, издадено въз основа на акт за раждане № 465/01.08.2004г. на Община В.Търново.

С оглед твърдяното дълбоко и непоправимо разстройство на брака, по делото бяха депозиран гласни доказателства на св. Йорданка Цветанова-приятелка на ищцата. Същата излага, че не познава ответника. Ищцата ѝ е споделяла, че ответникът ѝ създавал проблеми – заплашвал я, не я подпомагал финансово, за да се грижи за домакинството, не плащал издръжка за детето. Детето било при майката, която се грижела много добре за него.

По делото бе разпитана като свидетел и майката на ищцата – Радка Георгиева, която излага, че отишла в САЩ, където живеели съпрузите, преди раждането на детето и стояла там до 40 му ден. Направило ѝ впечатление, че дъщеря ѝ купувала от магазините винаги най-евтиното, защото после съпругът ѝ обикалял и гледал цените, давал ѝ наставления как да харчи парите, отнасял се със съпругата си като с малко дете. Докато ответника бил в България, детето било във В.Търново и бащата за един месец нито веднъж не дошъл да го види. След като ищцата завършила обучението си ответникът започнал да я заплашва по електронната поща, че ще я съди. Според свидетелката съпрузите не поддържат никакви отношения от година и половина, а телефонните им разговори прекъснали още от лятото на 2005г. Като ищцата му изпратила снимки на детето, ответникът ѝ писал какво иска и защо му изпраща тези снимки. Ответникът се карал на съпругата си, че пращала тайно подаръци за детето в България, а не е виждал детето от 10 месечна възраст, не му е изпращал нито подаръци, нито пари, дори не се интересувал как е то. Свидетелката посочва, че ответникът живеел в САЩ, работел като инженер и получавал годишна заплата от [REDACTED] долара, с която спокойно покривал разходите си. Твърди, че за другата си дъщеря давал по 200 долара издръжка месечно.

Съдът кредитира свидетелските показания касещи факти и обстоятелства от семейния живот на съпрузите предвид на това, че свидетелите са изложили факти и обстоятелства плод на непосредствени впечатления и поради липса на противоречия между тях.

Предвид така установената фактическа обстановка, съдът намира предявения брачен иск за основателен и доказан и същия следва да бъде уважен, ведно с произтичащите от това правни последици.

Налице е дълбоко и непоправимо разстройство на брака. Фактическа раздяла е довела до обективното не съществуване на брака, тъй като естествено липсват и необходимите, свързани от Закона и Морала съпругески отношения. В този смисъл брачната връзка се е превърнала в бреме за съпрузите. Всичко това съдът приема като индикация за безпредметността на бъдещото съществуване на брака. Разстройството на брака е непоправимо, защото през периода на раздялата никой от съпрузите не е предприемал мерки за поправяне на отношенията. Налице е дезинтересуваност от живота на другия. Или между страните не ще се възстановят характерните брачни отношения. Това мотивира съда да приеме, че са налице основанията по чл 99, ал 1 от СК за прекратяване на брака с развод, поради настъпило дълбоко и непоправимо разстройство.

Анализът на събраните по делото доказателства води до извода, че вината за настъпило дълбоко и непоправимо разстройство е единствено на ответника. Вината му се свежда до това, че поведението към съпругата му е било пренебрежително и обидно - започнал да се държи грубо с нея, като не давал средства за издръжката за детето и за домакинството, не се съобразявал с мислите и желанията на съпругата си, отправял ѝ заплахи по електронната поща. Това поведение на ответника е в противоречие с принципите на взаимно уважение и разбирателство в отношенията между съпрузите - чл 15 от СК. Тези обстоятелства по безспорен начин се доказаха от депозираните гласни доказателства. В този смисъл вината за разстройството на брака лежи върху ответника, тъй като с поведението си е рушил брачната връзка. Именно това поведение се явява брачното провинение на ответника за разстройването на брака.

Направеното искане от майката родителските права върху Христофър-Александър Христов Петров, роден на [REDACTED] да ѝ бъдат присъдени, съдът намира за основателно, с оглед възможностите на ишцата да продължи да полага грижи и за напред за детето, така както го е правила и до сега. Отчитайки интересите на детето и съобразявайки се с доказаните брачни провинения на ответника и вината за дълбоко и непоправимо разстройство на брака, съдът е мотивиран да възложи упражняването на родителските права върху детето на ишовата майка и ищец по делото - Мила Георгиева.

На следващо място, съдът следва да определи и режим на лични отношения между бащата и детето. С оглед необходимостта детето да разполага с възможност за пълноценно общуване със своя родител, предвид правилното му формиране и изграждане като личност, съдът намира, че следва да определи режим на лични отношения, както следва: бащата да има право да вижда и взема детето всяка първа и трета събота неделя на всеки месец от 08 00 часа в събота до 20 00 час в неделя, както и 20 дена през лятото, когато майката не е в платен годишен отпуск.

Съгласно чл 82, ал 1 от СК родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца. Във връзка с това и направеното искане от ишцата за заплащане на издръжка в размер на 200 лв. месечно, считано от предявяването на исковата молба, съдът съобрази, че същото е основателно. От фактическата раздяла през м. май 2005г. до момента ответникът не е полагал необходимите грижи за детето, свързани с възпитанието и отглеждането му. Също така не е помагал и финансово при

ВЪВЕДЕНА
ОТ
СЪДЪТ

отглеждането на детето. По делото се събраха доказателства, че към този момент ответника има задължение за друго непълнолетно дете от първия си брак.

При определяне размера на издръжката съдът съобрази и възрастта на детето, пола и съответно произтичащите от това нужди, предвид обикновеният начин на живот. Така съобразно чл.85, ал.1 от СК, съдът приема, че за нуждите на детето Кристофър-Александър Христов Петров - на 3 г., са необходими по 160 лв. месечно. По делото не се представиха доказателства за доходите на ответника, а ищцата работи по трудово правоотношение и получава трудово възнаграждение от 350 лв. месечно. Съдът не дава вяра на показанията на св. Георгиева, в частта им за получаваните от ответника доходи в САЩ, тъй като за разлика от другите изложени от нея факти и обстоятелства от семейния живот на съпрузите, показанията ѝ за годишния доход на ответника не се подкрепят от никакви други събрани в настоящото производство доказателства. Въпреки това, съдът е мотивиран да приеме, че ответникът е в състояние да работи по трудово или гражданско правоотношение и да реализира доходи - ответника постоянно пребивава в чужбина, не се спори, че същия е придобил американско гражданство, живее в собствено жилище.

В този смисъл, еднаквите възможности на страните да отделят средства, мотивират съда да определи издръжка за детето от 160 лв., която да раздели по равно. Или ответникът следва да бъде осъден да заплаща на детето Кристофър-Александър Христов Петров, роден на [REDACTED] 3г., месечна издръжка в размер на по 80 лв., считано от 14.09.2005г., ведно със законната дилжа за всяка просрочена вноска до окончателното изплащане на сумата и до настъпване на законни основания за нейното изменение или прекратяване. Разликата до пълния ѝ определен размер следва да се поеме от майката, която ведно с това ще полага и лични грижи по отглеждането и възпитанието на детето. Съдът прецени, че така определения размер на издръжка от по 80 лв. не би представлявал тежест за ответника, предвид потенциалната възможност да реализира доходи от работа.

Що се касае за искът за разликата от 80 лв. до пълният му предявен размер от 200 лв., съдът намира същия за неоснователен и недоказан. Съгласно изискванията на чл.82 ал.1 от СК, родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца, като размерът на издръжката се определя съобразно нуждите на децата и възможностите на родителя в граници, установени от МС. Тази претенция е над определеният максимум от месечна издръжка, която родителите дължат на своите ненавършили пълнолетие деца. От друга страна, не се събраха доказателства за наличие на изключителни нужди на детето и невъзможност същите да бъдат задоволени, което да мотивира съда да уважи в цялост ищцовата претенция.

При допускане на развод, чл. 107, ал. 6 от СК задължава съда, когато от брака има не навършили пълнолетие деца, какъвто е настоящия случай, служебно да се произнесе за ползуването на семейното жилище. По този ред и предвид на това, че майката живее с детето в България, а ответникът - в семейното жилище в САЩ, съдът следва да предостави ползуването на семейното жилище - в гр.Форт Вейн, ул."Марчфийлд Плейс" 3716, където съпрузите са живели, на ответника. Няма спор, че ищцата има друго жилище, напълно достатъчно и годно да задоволи жилищните ѝ нужди.

На основание чл.270, ал.1, изр.1 от ГПК, върху ответника следва да се възложи окончателната държавна такса по допускането на развода, която съдът определя в размер на 30 лв., която следва да заплати по сметка на ВТРС. Ответника следва да бъде осъден да заплати и ДТ върху така определената издръжка за детето в размер на 115.20 лв., както и 3.00 лв. в случай на служебно издаване на изпълнителен лист.

На основание чл 270, ал. 1 от ГПК върху ответника следва да бъдат възложени и направените от ищцата разноски по делото за адвокат в размер на 100 лв.
Водим от горното и на основание чл 99, ал. 1 от СК, съдят

Р Е Ш Е Н И Е:

ПРЕКРАТЯВА С РАЗВОД по реда на чл 99, ал. 1 от СК, сключеният на 09.07.2001г. в гр. Форт Вейн, щат Индиана, САЩ, акт № 3291/11.08.2005г. на Столична община, район "Красно село", граждански брак между МИЛА ГЕОРГИЕВА ГЕОРГИЕВА от гр. Велико Търново, ЖК Бузлуджа, ул. [REDACTED] с ЕГН [REDACTED] и ХРИСТО ЛЮБОМИРОВ ПЕТРОВ с ЕГН [REDACTED], живущ в гр. Форт Вейн, щат Индиана, САЩ, ул. "Марчфийлд Плейс" 3716, като ДЪЛБОКО и НЕПОПРАВИМО РАЗСТРОЕН.

ВИНАТА за настъпилото дълбоко и непоправимо разстройство на брака е на ХРИСТО ЛЮБОМИРОВ ПЕТРОВ.

ПРЕДОСТАВЯ упражняването на родителските права спрямо роденото от брака малолетно дете - Кристофър-Александър Христов Петров, роден на 20.07.2003г., на майката - МИЛА ГЕОРГИЕВА ГЕОРГИЕВА, като за бащата ХРИСТО ЛЮБОМИРОВ ПЕТРОВ определя следния режим на лични контакти с детето: бащата да има право да вижда и взема детето всяка първа и трета събота неделя на всеки месец от 08.00 часа в събота до 20.00 час в неделя, както и 20 дена през лятото, когато майката не е в платен годишен отпуск.

ОСЪЖДА ХРИСТО ЛЮБОМИРОВ ПЕТРОВ с ЕГН [REDACTED], живущ в гр. Форт Вейн, щат Индиана, САЩ, ул. "Марчфийлд Плейс" 3716 да заплаща на непълнолетния си син Кристофър-Александър Христов Петров, роден на [REDACTED]г., действащ чрез своята майка и законен представител Мила Георгиева Георгиева, месечна издръжка в размер на 80.00 лв. (осемдесет лева), считано от 14.09.2005г. ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска от датата на просрочието до окончателното изплащане на сумата и до настъпване на законни причини за нейното изменение или прекратяване.

ОТХВЪРЛЯ иска за издръжка по чл 82, ал. 1 от СК, в останалата му част от 80 лв. до пълния предявен размер от 200 лв., като НЕОСНОВАТЕЛЕН и НЕДОКАЗАН.

ПОЛЗВАНЕТО НА СЕМЕЙНОТО ЖИВИЩЕ, находящо се в гр. Форт Вейн, щат Индиана, САЩ, ул. "Марчфийлд Плейс" 3716, се предоставя на ХРИСТО ЛЮБОМИРОВ ПЕТРОВ.

ОСЪЖДА ХРИСТО ЛЮБОМИРОВ ПЕТРОВ с ЕГН [REDACTED], живущ в гр. Форт Вейн, щат Индиана, САЩ, ул. "Марчфийлд Плейс" 3716, да заплати на МИЛА ГЕОРГИЕВА ГЕОРГИЕВА от гр. Велико Търново, [REDACTED] вх. Б, ап. 15, сумата от 100 лв. (сто лева), представляващи направени от нея разноски за адвокат.

ОСЪЖДА ХРИСТО ЛЮБОМИРОВ ПЕТРОВ с ЕГН [REDACTED], живущ в гр. Форт Вейн, щат Индиана, САЩ, ул. "Марчфийлд Плейс" 3716, да заплати в полза на ВТРС сумата от 30 лв. (тридесет лева), съставляващи окончателна държавна такса по допускане на развода и 115.20 лв. (сто и петнадесет лева и двадесет стотинки) държавна такса за присъдената издръжка, както и 3.00 лв. (три лева), в случай на служебно издаване на изпълнителен лист.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред ВТОС в 14 дневен срок от получаване на съобщението за изготвяне на решението заедно с мотивите от страните.

Районен съдия

115.20 лв. + 115.20 лв. + 3.00 лв.